

WSKAZÓWKI DLA NAUCZYCIELI DO PRACY Z DZIECKIEM NADPOBUDLIWYM PSYCHORUCHOWO

*Opracowanie:
mgr Danuta Koj
mgr Dorota Pniowska*

Zachowanie dziecka	Reakcja nauczyciela
<ul style="list-style-type: none"> ➤ Daje się łatwo sprowokować innym, nie zastanawia się nad konsekwencjami swojego zachowania, łatwo daje się namówić na różne wybryki. 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Trzeba systematycznie uświadamiać dziecku jego impulsywność i kontrolować jego popędliwość. ➤ Należy uświadamiać dziecku, jakie mogą być konsekwencje jego impulsywnego zachowania. ➤ W miarę możliwości należy kontrolować i ograniczać sytuacje, w których dziecko jest kuszone lub narażane na ryzyko (można tu wykorzystywać różnego rodzaju opowiadania, historyjki, plansze, obrazki).
<ul style="list-style-type: none"> ➤ Trudno dziecku czekać na „swoją” kolejkę, lubi rządzić, zabawy grupowe czasami kończą się wybuchami złości, biciem i dokuczaniem innym dzieciom. 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ W klasie, na korytarzu, na przerwach i na boisku potrzebny jest porządek i dyscyplina. ➤ Trzeba cały czas pilnować dziecko i łagodzić spory gdy już do nich dojdzie. ➤ Dziecko potrzebuje pomocy w zrozumieniu swojego zachowania. <u>Pozytywne reakcje</u> na wszelkie pożądane społecznie zachowania wzmacniają naturalne pozytywne cechy dziecka. ➤ Należy poczekać na wyładowanie złości skoro już nastąpił wybuch (dobrze jest w takich sytuacjach zaprowadzić dziecko do oddzielnego pomieszczenia, w którym będzie mogło się uspokoić; dobry skutek przynosi też powstrzymywanie dziecka w trakcie wybuchu złości np. poprzez mocne objęcie i przytrzymanie do czasu uspokojenia). ➤ Pamiętać należy o tym, że dzieci z nadpobudliwością lepiej współpracują z rówieśnikami w sytuacji - jeden na jednego niż w grupie. ➤ Bardzo ważne jest, aby każdego dnia znaleźć przynajmniej kilka sytuacji, w których można będzie pochwalić dziecko oraz nagrodzić za drobne sukcesy (np. uśmiechem, pochwaleniem słownym, przyjaznym spojrzeniem itp.).

*„ To nie Twoja wina, że w tej klasie jest nadpobudliwe dziecko,
ale to też nie jest wina tego dziecka”*

(Tomasz Wolańczyk, Artur Kołakowski, Magdalena Skotnicka).

Literatura:

1. *„Twoje nadpobudliwe dziecko” -Gordon Serfontein.*
2. *„Kiedy pozwolić? Kiedy zabronić?” –Robert MacKenzie.*
3. *„Wychowanie dziecka nadpobudliwego” –Hanna Nartowska.*